

НЕ МЕНШЕ СОТНІ ЛІТ ЖИВІТЬ!

Михайлу Яковичу Корніяці
до 85-річного ювілею

Роки невпинно наступають,
Все важче й важче їх тягар,
Не часті радощі минають,
Як сонце між осінніх хмар.

Життя збігає невмолимо,
Вичерпується сил запас,
А хочеться ще молодими
Себе відчути, хоч на час.

Так думаєш, бува, про себе,
Та раптом соромно стає,
Ви як взірець, ходить не треба—
Ваш приклад силу додає.

Бо й правда, скільки років знаю,
Скажу без пафосу й прикрас,
Потік енергій не згасає
У глибині зіниць у Вас.

До цього часу в інтернеті
Не стерся слід від Ваших справ,
Як чіткий реверс на монеті,

Увіковічнення добра.

Скількох Ви вивели у люди
Продовж цих трьох десятиліть!
Вас учні згадують повсюди,
Тому за сотню літ живіть!

Здоров'я й міцності бажаю,
Бадьорість щоб завжди була,
Й ніколи Вас не покидала
Усмішка з мудрого чола.

Дата написання вірша: 2021-09-17